

EL BAIX Penedès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de suscripció

VENDRELL, trimestre	1º Ptas
FORA, id.	1'25 »
EXTRANGER, id.	2º »

Número corrent, 10 céntims Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer del Teatre, núm. 18

Anuncis, reclams y remits, á prens convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

VENDA D'UNA PROPIETAT vinya, olivers y camps, de 70 jorals de tinguda, en la qual hi ha una casa ab habitacions, celler, cup y prempsa de ferro, situada en el terme de Arbós, á un kilometre de la estació de dita vila.

VENDA DE UNA CASA de dos patis al carrer Nou, núm. 53, ab baixos, entressol, un pis y golfa, y cup y celler. Lliure de cens.

Pera informes, **D. Joseph Ferret**, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts.

Noyas y senyoras malaltissas, convé que llegescan l'anunci de la quarta plana *Pindolas de Salut Trayner*.

PRIMERA COMUNIÓ

Estampas, recordatoris y objectes pera regalos als noys y noyas que fan la Primera Comunió —Variat y extens assurtit en la

Impremta de Ramon Germans y Nebot, Teatre, 18.

Per tractarse d'un distingit vendrellenc, amich benvolgut y colaborador nostre, reproduim el següent article que desde Barcelona, alhont se troba estudiant lo que se'n diu problema català, ha remés el conegut escriptor *Azorín* al periòdich de Madrid *A B C*, que'l publicà en la edició del dia 5 del corrent mes.

Creyém que nostres compatricis veurán ab agrado la reproducció en nostre setmanari del esmentat treball periodístich, que diu aixís:

Carner

Carner es el tipo clásico, rotundo, del romano... El coche ha parado frente á una fachada alegre, y nitida: sobre la puerta había un mirador de tallada piedra.

Hemos franqueado los umbrales; mármol blanco enlosa el zaguán; en el fondo, al pie de la escalera, entre cuatro recios tabiques de cristal, una moza—la portera—os atisba. La escalera es amplia y sonora; llamamos á una puerta; y cuando ceremoniosamente, en silencio, nos despojamos de nuestro sombrero y nuestro gabán, pasamos á una cámara ancha, con una gran ventana que da paso á un raudal de viva y tibia luz solar. Dos pequeños estantes tienen en sus pluteos graves, terribles libros de legislación y jurisprudencia, y ante ellos, en una mesita, un mozo se inclina atento sobre unos anchos folios y hace correr su pluma prestamente con un manso ruido. Esperamos un poco; nada turba el sosiego; de pronto una puerta se abre en silencio y avanza hacia nosotros un señor con un vivo gesto de interrogación y de contento.

Es D. Jaime Carner. Carner es uno de los más eminentes jurisconsultos de Cataluña; Carner es una de las más salientes figuras del movimiento regionalista. Es un romano. ¿No habeis entrevistado la gran República romana á través del libro de Montesquieu? ¿No os figuráis estos hombres energicos, fuertes, rectilineos, unilaterales, que tienen una intuición rápida y exacta, que poseen

una perseverancia abrumadora? Carner ha nacido en el viejo y glorioso territorio de Tarragona; allí los ciudadanos romanos dejaron hondo sedimiento de su sangre y su espíritu. Y es curioso ver cómo, á través de los siglos, al cabo de tantas y tantas generaciones, resurge en una figura contemporánea toda la psicología de aquellos hombres únicos. Si Carner es llevado por sus concinios al cabildo de la ciudad, él lo abandonará todo y pondrá en el desempeño de su cargo toda su energía y todas sus solicitudes; en sus asuntos jurídicos, vuelto á su casa, le vemos trabajar con idéntico ardor; y si mañana fuera enviado al Parlamento, sería en los rojos escaños, con su palabra incisiva y con su tesón, un destructor de telarañas seculares y un removedor de viejas piedras. Es una fuerza nueva; sus conciudadanos ponen en él sus esperanzas.

Y nos hallábamos sentados frente á frente. El despacho era claro y sencillo. Carner ha comenzado á hablar con frases breves y nerviosas.

—Mi criterio—nos ha dicho ante todo;—mi criterio respecto á las cuestiones sobre que usted me interroga es bien sencillo. Todos los catalanes (republicanos, regionalistas, dinásticos, carlistas); todos los catalanes estamos conformes, unánimes, en desear, en pedir que la situación actual cambie, desaparezca; todos ansiamos ardientemente que Cataluña vea realizadas las aspiraciones que persigue. Y ahora bien, ¿cómo, de qué manera, por qué medios vamos á lograr ver realizadas nuestras ansias? Este es el problema.

Nuestro interlocutor se ha detenido: nos miraba sonriendo; veíamos nosotros su perfil enérgico y limpio, sus ojos vivos, su barba ancha, su pelo cortado casi á cercén é hirsuto.

—¿Cómo vamos á conseguir nuestros ideales? Este es el problema—ha repetido Carner;—Y yo digo que, ante todo, para nosotros podía ser una solución, y es un deber, el mandar al Parlamento una representación catalana, enteramente catalana, genuinamente catalana. Esta representación formada sólo de hombres nacidos en Cataluña y significados por su amor á la tierra, iría decidida á las Cortes á trabajar por nuestros intereses. Y aquí yo tengo la opinión propia y personal, profunda, de que tal Diputación catalana ha de ir al Parlamento con ideas concretas, con soluciones terminantes, con ideas claras y definidas, y dispuesta á conseguir la realización de todas estas soluciones. No, no vayamos con vaguedades, con doctrinarismos, con ensueños. No; vayamos por cosas tangibles é inmediatas, y si no las conseguimos, después de haber puesto en la empresa todas nuestras energías, volvámonos á casa, entre los nuestros, con la conciencia limpia y tranquila, y dispuestos á hacer lo que nuestros conciudadanos nos ordenen que hagamos.

Se ha detenido otra vez nuestro ilustre visitado.

—¿Y qué reformas, qué soluciones, qué planes podría llevar la diputación catalana á las Cortes si á ellas fuese?—nos hemos aventurado á decirle.

Carner ha permanecido un momento en silencio. Después ha dicho:

— Yo no entraré en detalles en este instante; no soy yo solo el que puede decirlo. Lo que sí afirmo, en síntesis, como resumen, es que este uniformismo que iguala ahora una región muerta y misera con otra viva y próspera debe desaparecer. Se clama: ¡desigualdad, desigualdad! ante esta aspiración de Cataluña, y no se tiene en cuenta que la desigualdad, una desigualdad violenta, es la que existe ahora, puesto que se sacrifica todo á una simetría absurda, abstracta, y se pretende hacer andar á los que caminan rápidamente al mismo paso que los que marchan con lentitud...

No nos era preciso saber más; oímos en la antesala charlas y toses; era la hora de la consulta; los clientes esperaban detrás de la negra mampara. Y nos hemos levantado y hemos estrechado la mano de este hombre rápido, enérgico y sencillo.

AZORIN

Hi ha à Catalunya dos partits afins: un que's diu federal altre que's diu catalanista ó regionalista. Els dos perseguixen un mateix fi, la autonomia de las regions y la unió de las regions per un poder central. Els dos volen destruir aquest absurd regim centralista que s'empenia en portar al mateix pas pobles de distint grau de cultura, de distinta abitud, de distintas aspiracions y encar pobles de distinta llengua y de distintas lleys. Els dos odian aquest centralisme, que no es sino un carro de rodas desiguals que camina sempre ensopant, y avuy sufreix violentas sacudidas y demà perilllosos volchs. Els dos desineixen d'igual manera els atributs del Estat y els de las regions.

Que vulgan que no vulgan, els dos partits han d'anar junts, ja que portan fins idèntichs. No necessitan, pera anar junts, ni de aliansas públicas ni secretas, ni de coalicions, ni de pactes de cap classe. No necessitan tampoch fer programes comuns, ni constituir comitès mixtos, ni comprometters a callar fins que la federació triomfi.

F. Pi y MARGALL.

Solidaritat Catalana

Catalunya en els moments actuals està donant una prova devant de tota Espanya de qu' es un poble que té dignitat y criteri y que no se'l domina tan facilment com dominan els nostres desgoverns á las demés regions que forman aquest desventurat Estat espanyol, ahont els politichs, seguint l' adagi *divide y vencerás*, venen exercint el monopoli de la governació, logrant d'aquest modo implantar las reformas que han volgut y dictar las lleys que 'ls ha convingut pera aguantar l' actual regim, qu' es el que sosté'l torn pacifich, que fa qu' encara que ab diferent nom sempre sian els mateixos homes els que governan, els que han pres la política com un ofici y 'ls càrrecs de concellers del Estat com a prebendas passatjeras, de las que cuytan á aprofitarsen.

Mes Catalunya, que ja de temps està veient el precipici cap ahont l' Estat se va abocant, ha aixecat la seva veu de protesta, reclamant una Autonomia á que té dret, pera administrar els seus cabals y poguer resistir l' empenta de la cayguda inevitable que l' Espanya sufrirà, si no emprén ben prompte camins més regeneradors que 'ls que ha vingut seguint fins ara.

La protesta y la demanda han sigut fetas tal com pertoca, ab dignitat y enteresa, y la contesta no s' ha distingit pas per sa honradesa y sinceritat. Veyent que nostres fets haurian pogut tenir ressò á las demés regions, y que aquestas podian desvetllar del ensopiment que las té corpresa, que fa que no se sentin dels xucladors centralistas que 'ls treuen tota sava de vida, tement, donchs, que també's revoltessin y reclamessin son dret á la vida, y que aixó acabaria ab el monopoli del Poder, han disfressat sa conveniencia de patriotisme y han contestat ab la ley de jurisdiccions, que á més de ser una ofensa feta á Catalunya, es una gran vergonya devant d' Europa per tots quants l' han patrocinat y defensat. Mes els efectes han sigut contraproduhens, puig en contes d' esser una traya al propagament de lo queahir era una aspiració sols del Catalanisme, ha lograt que sia avuy una exigencia de tota la colectivitat catalana, logrant lo que feya tanta falta y no s' veyá medi de conseguirho, una unió de tots els catalans, sens distinció de classes ni partits, formant un bloch fort com una roca, disposats á llensarse sobre'l centralisme y esclarafar el montón format per la taifa de politichs á la madrilenya.

Y encara ha lograt més aquesta desgraciada ley: ha lograt lo que més volia evitar, lo que més por feya al centralisme, el

desvetllament del esperit regional en las demés regions que forman l' Espanya; no més cal fixarse ab els discursos pronunciats al Parlament per diputats viscaínos, aragonesos, mallorquines, valencians, gallegos, etz., sens distinció de partits, combatent la famosa ley y portant la veu de llurs regions, que ja comensan á somoures pensant en la autonomía regional.

Els resultats, donchs, no poden haver sigut més desconsoladors pera 'ls centralistas: la pedra qu' han tirat á la cara de las regions ha rebotit sobre d' ells mateixos, ferintlos al bell mitj del cor. Animémos, no defallím, que la victoria no pot trigar á esser nostra junt ab las demés regions, si aquestas acaban per decidir-se de vindrer á la lluya per la emancipació de tots, y anemhi els catalans sols si aquellas ens deixan preferint continuar ab sa existencia apática, pobra y mandrosa; y anemhi deixant de banda els mesquins individualismes y las miserables passionetas de partit.

Nosaltres, en aquesta empresa, avans que catalanistas som catalans: trevallemhi tots en aquest sentit, com á catalans; sols ó acompañats de las demés regions, y gaudirém prompte dels resultats de la victoria. Demostrém als politichs d' ofici que 'l seu lema *Divide y vencerás*, quedará sempre retut pel nostre, que es: *L' Unió fa la forsa*.

J. BONET y MATAS

Barcelona 7, 4, 906.

L' Homenatje de Solidaritat

La Comissió organisadora del Homenatje de Solidaritat Catalana ens prega la publicació de la següent carta, dirigida á totas las societats de Catalunya, pera que arribi á coneixement de las que, per extravío ó mala direcció, no la rebin, y pera que en aquellas poblacions ahont no hi hagi societats constituidas, els particulars que desitjin acudir al grandiós acte procurin posarse d' acord procedint al nomenament d' un delegat y comunicant son nom á la Comissió organisadora (carrer Alt de Sant Pere, número 2, pis primer, Barcelona).

Els Ajuntaments que vulgan honrar l' acte enviant representació personal, ademés de las adhesions que 's van rebent, poden procedir en la mateixa forma.

La organisiació d' un acte al que hi concurrirán milers de persones, precisa aquesta previa orientació.

Diu aixís la carta:

«Solidaritat Catalana. Comissió Organisadora. Sant Pere mes Alt, 2, primer. Barcelona.

Sr. President:

Per mes que no pot senyalarse encara el dia y lloc en que se celebrarà l' anunciat Homenatje de Solidaritat Catalana, lloc y dia que depen, entre autres circumstancies de l' estat constitucional de Barcelona, convé aniar preparant l' organisiació de tan grandiós acte, á quin efecte y atenent al plan que aquesta Comissió té pensat, convindria:

Primer. Eviar l' adhesió al acte, per ofici.

Segon. Procurar-se si no s' té á punt, bandera, senyera ó penó pera assistir al homenatje.

Tercer. Posarse d' acord ab les entitats de tots els partits, societats econòmiques, de Foment ó qualsevulla altra constituida en eixa localitat, particulars, etc., pera que entre totes nomenin un Delegat que haurà de concorrer á la Festa ab la representació que hi vingui, pera entendres ab ell directament aquesta Comissió y comunicarli instruccions precises pera'l mellor èxit del homenatje.

De vosté, agrahits y atents SS. SS. Q. S. M. B. Joseph Roca y Roca, Francesch Cambó, Miquel Junyent.»

Suscripció popular pera contribuir á sufragar els gastos de impressió dels discursos pronunciats al Parlament pels diputats de las minorias combatent l' anti-liberal projecte de ley de jurisdiccions, y els que reportin la propaganda de protesta per la aprobació de dita ley, iniciada per la Comissió de Solidaritat Catalana:

Suma anterior, 11'55 Ptas. Un xicot molt català que arron y sempre odirà visca Catalunya! 0'25; Un peix que's porta lo oli, 0'25; J. Nin Porta, 0'25; P. Plana Mané, 0'15; Emili Mascaró, 0'10; Joan Boxadós, 0'25; Damià Sanchez, 0'25. Suma, 13'05

Llista de la societat coral «La Lira»: Joan Vidal, 0'25; Ferrán Ramón, 0'25; Un amich de Catalunya, 0'25; Isidro Boada, 0'25, Llorenç Bové, 0'25; Pere Catalá, 0'25; Jaume Nin, 0'25; Anton Sanabre 0'25; Joseph Jornet, 0'25; Melchor Fons B, 0'25; Joseph Bové, 0'25; Miquel Nin, 0'25; Un petit federal, 0'10; Francesch Pagés Morató, 0'25; Joan Baldrià, 0'25; Joan Borrell, 0'25; Francisco Claramunt;

0'10; Joseph Alfonso, 0'10; Joseph Ferré, 0'10; Jaume Socias Romeu, 0'10; Federich Rodriguez, 0'10; Francisco Romeu, 0'10; Joseph Solé, 0'10; Angel Martorell, 0'10; Pau Solé, 0'10; Un amic del Luque, 0'10; Francisco Badia, 0'25; Joseph Pagés, 0'25; Un catalanista reconagrado, 0'25; Vicens Orpinell, 0'25; Joan Martorell, 0'25; Joan Mallofré, 0'25; Un catalanista federal, 0'25; Anton Baldri, 0'20. Suma 6'75 pessetas.

Llista del «Centre Catalanista»: «Centre Catalanista», 5 Ptas. Salvador Reventós, 0'25; Jaume Serra, 0'25; J. F., 0'25; Manel Romeu, 0'25; Pere Simó, 0'25; Francesch Constantí, 0'25; Joseph Carreras, 0'25; Joseph Galvez, 0'25; Carles Altés, 0'25; A. Ramón, 0'25; Joan Huguet, 0'25; Modest Bertrán, 0'25; Angel Antich, 0'25; Joseph Güell, 0'25; Ferrán Ramon, 0'25; Joseph Bruna, 0'25; Joan Ramon, 0'25; Pere Alsina, 0'25; Emili Lleó, 0'25; Gil Soler, 0'25; Federich Soler, 0'25; Rafel Fusté, 0'25; Anton Martorell, 0'25; Joan Antich, 0'25; R. Ramon Vidales, 0'25; Joseph Orpinell, 0'25; J. Palau Llagostera, 0'25; Jaume Foix, 0'25; Joan Foix, 0'25; Enriqueta Foix, 0'25; Francisca Ribas de Foix, 0'25; Joaquim Foix, 0'25; Pere Lleó, 0'30; Miquel Berenguer, 0'25; Joseph Miret, 0'25; Estanislao Orpinell, 0'25; Joan Boronat, 1'00; Pere Gomez, 0'25; Joseph Vilanova, 0'25; Pau Gomis, 0'25; Joseph Sanmiguel, 0'50; Joan Palau F., 0'35; Jaume Nin, 0'10; P. Plana Mañé, 0'25; Emili Mascaró, 0'10. Suma 17'10 pessetas.

Total, 36'90 pessetas.

Continúa oberta la suscripció.

CRONICA

Com deyam en el número de la setmana passada, desde l'proxim apareixerà *EL BAIX PANADÉS* ab major amplitut, ó sia ab el mateix tamany y forma que surtia avans *El Vendrellench*.

El favor que 'ns ha dispensat el públich ens permet ferho sense augment en el preu de suscripció, que serà el mateix que senyalarem de bon principi.

***

Dijous, ab motiu de la festivitat del dia, l'Ajuntament no celebrá sessió, la que se celebrarà avuy á la hora acostumada.

***

Per impossibilitat material de poguerlas inquirir en el present número, hem tingut de retirar unes «Habaneras» de nostre benvolgt colaborador de la Habana En Joseph Aixalá, les que publicarem en el pròxim número.

***

Al mercat de bous del diumenge passat s'hi contaven 70 ó 80 caps que's vengueren casi tots, pagantse á preus molt elevats. En dit mercat hi havia una partida de vadells de la Vall d'Aran, primera remesa de les que acostuman á concorrer á nostres mercats procedents de las comarcas Pirinencas.

Tant en el bestiar pera l'engreix com en el gras pera l'consum, se nota tendència á la puja en els preus de cotisió, pagantse actualment els bous de 8 á 8 rals y mitj la carnica y á 9 y mitj els vadells; quina puja se nota també en els garris mameillons, que en l'últim mercat se en arribaren á pagar á 25 pessetas.

***

Ab la solemnitat y ritual de rúbrica se celebraren en la iglesia parroquial las ceremonias de Setmana Santa, á las que hi assistí en totas nombrosa concurrencia ab tot y l' temps entrat en aigües del dijous, que va ploure durant tota la matinada y part del matí y de la vesprada, suspensemte ab tal motiu la professió de la nit, que se celebráahir divendres, que feu un dia primaveral.

En la iglesia del Colegi de las MM. Escolapias també hi hagué l'bonich Monument d'altres anys ab gran profusió de llums, flors y palmas.

Avuy aquest matí, á dos quarts de nou, s'ha locat a Gloria, sentintse algunas escopetades, molt pocas.

***

Nostre apreciable confraria de Vilafranca *Penadés Nou*, en son últim número ens endressa un erudit estudi de nostre benvolgt amic En Claudi Mas y Jornet, titulat «Penadés» y no «Panadés». Que 'ns dispensin els ilustrats redactors del setmanari vilafranquí si avuy no dihem res sobre el mateix, puig pensém, en un dels pròxims números, dir sobre l'assumpto nostra paraula definitiva.

***

Avuy á la nit la societat coral «La Lira» surtirà á cantar las Caramellas, passant á felicitar la Pascua á sos protectors y á las nenes, á les quinas van dedicats els cants primaverals de las tradicionals Caramellas. També surtirà l' del «Centre Republicà».

***

El Poble Català de Barcelona, al donar compte de nostra aparició, transcriu íntegre l' article «Presentació», diuent després lo següent:

«Torném al nou ccnfrare la salutació que adressa á la premsa y molt esperém dels seus ideals que s'agermanen tan bé ab els nostres.

En els moments en que la premsa barcelonina defensa ab tants entrebancs y dolors la bandera de la autonomía, grat es veure en indrets ont la llibertat no es tant ofegada, resonar senzera y ferma la veu de la patria.

Bevinguts sian els vendrellencs fan el relós de la premsa nostra, y que fassin bona llevor de demòcrates y d'autonomistes!»

Abrahim las falagueras frases que 'ns dedica, podent comptar ab nosaltres en la sembra de la llevor de democracia y d'autonomia.

Fem extensiu nostre agraliment als demés periódichs que 'ns han dedicat elogis ab motiu de nostra aparició.

***

A la Casa de la Vila ha començat la expedició de las cédulas d'enguany, quinas podrán adquirirse sense recàrrec fins l'últim dia del vinent mes de Juny.

***

Ab las funcions de diumenge se despedí del públich la companyia de sarsuela que durant la Cuaresma ha vingut actuant en el teatre del Casino Circo, d'una manera tan accidentada, que n'hi ha per exclamar: ¡gracias á Deu que s'ha acabat!

Y com fins fa racanya de parlarne, tan sols diré que las obras que s'representaren foren un èxit y que la señora Gay, que havia sigut contractada únicamente, fou molt aplaudida y que agradava forsa, havent sigut un bon refors pera la companyia.

Quan fou mort lo combregaren.

***

El dilluns de Pascua estarà obert l'establiment de banyos de Comarruga, servintshi café y demés begudas usuals, y á la tarda s'hi ballarà ab grallas.

Se rifará una molt grossa mona de 50 ous.

***

La companyia dramática que durant part de la cuaresma ha vingut actuant en el Teatre del Tívoli, donarà demà una extraordinaria funció en el Casino Circo, posant en escena las comedias en dos y un actes respectivamente, *La ducha y Francfort*.

***

La Caritat Cristiana d'aquesta vila ha distribuit als pobres de la mateixa durant el passat mes de Mars, els següents bonos:

Pa, 9; gallina, 18; lllet, 14; carn, 9; ous, 1; que importan la cantitat de 85'90 pessetas.

***

La Revista *Bolsa de la propiedad inmobiliaria de Cataluña*, que veu la llum en aquesta vila, publica en son últim número el següent sumari:

Crédito agrícola, III.—Crónica.—Hipotecas.—Compras.—Ventas de fincas, pastos y de bosques Partido judicial de Vendrell, partido de Tortosa, Vendrell, Villanueva y Geltrú, Barcelona, Afuera de Barcelona, Gerona, Lérida y otros puntos.—Masoverías.—Anuncios.

***

Durant la setmana hem rebut la visita dels periódichs següents:

«Armonia», de Girona; «El Poble Català», de Barcelona; «El Nuevo Ideal», de Mataró; «La Veu de Capellades»; «Lo Camp de Tarragona»; «El Igualadino», de Igualada; «Sembla», de Tarrasa; «La Crónica de Valls»; «El Programa», de Sant Feliu de Guixols; «Lo Cerónés», de Girona; «La Conca de Barbará», de Montblanch; y «La Lucha» de Granollers.

A tots agrahim la visita.

Funcions religiosas.

Demà, Pascua de Resurrecció, á las 10 ofici solemne. Tarde, á las 4, rosari, trisagi cantat en honor de la SS. Trinitat ab exposició y reserva.

Dilluns las missas se celebrarán á las mateixas horas que 'ls diumenges, comensantse á la missa de las 7 la novena de la Purísima.

Tots els dies al matí á las 11 y á la tarda á las 7, ensenyansa de la doctrina y preparació dels noys que han de fer la primera comunió.

Eschorxador.

Caps de bestiar sacrificats en la primera desena de Abril.

Llana, majors de 6 kilos, 26.—Idem, menors, 0.—Cabrits, majors, 0; menors, 11.—Bovi, majors de 60 kilos, 3; menors, 1.—Tocinos, 18.—Total, 59 caps.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde'l dia 7 al 14 del corrent:

Naixements.—Homes, 0; Dones, 1.

Defuncions.—Sor Maria dels Dolors Surós Duñach, de 40 anys; Crisálida Mañé Guixens, 2 mesos; Teresa Canela Moliné, 56 anys; Carme Sivill Guasch, 56 anys.

Matrimonis.—Jaume Sagarra Pons ab Rosa Olivé Nin.

IMP. RAMON GERMANYS Y NEBOT.—TEATRO, NÚM. 18, VENDRELL.

ANUNCIS

Ferro-carrils de M. à Z. y A.

AGENCIA OFICIAL DE
Transports y Àcarreus
 ← DE →
Aixelá y Gestí
 (La més antiga de aquesta vila, fundada al any 1848.)

Participa á sos nombres y antichs parroquians que ademés del servey establert en combinació ab totes las Agencias terrestres y marítimas d'Espanya y extranger, ha creat un nou servey ràpit de recados y petits paquets desde domicili á domicili, en condicions molt favorables pera els seus parroquians.

VENDRELL Doctor Robert (Casas Novas), 24 y despatx de la Estació.

J. Romeu Escofet

Fàbrica de Productes Ceràmichs al vapor

Teulas vidriadas y comuns. — Escatas pera cúpulas.
 Mosàichs ceràmichs incrustats al foix.
 Rajolas de Valencia. — Mahons premsats rojos.
 Mahons refractaris. — Mahons esmaltats.
 Cayrons y cayronets. — Llosas de Gré pera aceras, etc.

Plassa de la Universitat, 6.—BARCELONA

Representant en Vendrell: D. ANTON MARTORELL

Ramon Germans y Nebot

IMPRESSORS

Impresos de tota mena y
de tots preus pera el Comers,
Industria, Societats, etc

Carrer del Teatre, 18.—Vendrell

Comoditat

Timbres elèctrichs

pera dar avis á menjadors, cuynas, dormitoris, etc.

Ressorts especials per ventallas de botiga

Ho instala á preus econòmichs, assegurant son perfecte funcionament, lo cerraller d'aquesta vila

PAU SOCIAS (a) TRAUS

Conveniencia

Malaltias de noyas y senyoras

Ab las PÍNDOLAS DE SALUD TRAYNER, receptadas desde l' any 1892 en totes las províncies de Espanya, se consegueix tornar la salut y la hermosura á tantas noyas que per falta de forsa en la sang pateixen y's desenvolupen malament. Grogor de la cara, ofech, pesantes de camas, poca gana, rodaments de cap, tot se cura ab l' ús de ditas píndolas.

Las senyoras que continuament se queixan de diferents malestars, y que viuen flacas, anémicas y decaigudas quedarán transformades ab l' ús de ditas «PÍNDOLAS TRAYNER».

Transforman á la dona que es un panillo en una matrona, així com la que està grassa de mal greix la aprima retornantli las formes proporcionables.

Cada capsula val 2'50 Ptas. y va acompañada de un llibret quin text es molt interessant á las malaltas.

Se venen: Barcelona, Dr. Andreu; Tarragona, Dr. Cuchi; Vendrell, M. Trayner, farmacia, qui las envia per correu medianat 25 céntims més per capsula.

FABRICA DE GUANOS

Y
PRIMERAS MATERIAS
per abonos

GUANOS ESPECIALS
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat.—VENDRELL

Galería Fotogràfica

← de →
ISIDRO GÜIXENS

Retratos de tots tamany y preus. Especialitat en **bromuros y postals**. Ampliacions y reproduccions fins á tamany natural.

Oberta tots els dies de 9 á 5.

CARRER ALT, NUM. 12, VENDRELL

GUANO ORGANICH

pera vinyas AMERICANAS
ach de 50 kilos, 12 pessetas

NITRAT DE SOSA — TURTÓ DE COCO

Joseph Vilanova

Magatzém de grans y despulles

Carrer de Montserrat, 11 y 13. — VENDRELL